

Prokuratura Rejonowa
Kielce-Wschód
Ul. Sandomierska 104
25 - 318 Kielce
Tel. (041) 364-88-00

Sygn. akt 4 Ds. 522/12

POSTANOWIENIE o umorzeniu śledztwa

Dnia 29 grudnia 2012 roku

Katarzyna Kasowska-Pedrycz - prokurator Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach w sprawie:

I. niedopełnienia obowiązków przez lekarzy weterynarii w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach poprzez nienależyte sprawowanie opieki weterynaryjnej i znęcanie się nad znajdującymi się w schronisku zwierzętami poprzez utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działali na szkodę interesu publicznego,

tj. o przest. z art. 231 § 1 kk i art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011 roku (Dz.U. z 2011 r.: Nr 230, poz. 1373) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. niedopełnienia obowiązków przez Prezydenta Miasta Kielce i urzędników Urzędu Miasta Kielce w zakresie wydanych decyzji dotyczących funkcjonowania Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach, czym nie zapewnili bezdomnym zwierzętom z terenu Miasta Kielce opieki i znęcali się nad zwierzętami poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działano na szkodę interesu publicznego,

tj. o przest. z art. 231 § 1 kk i art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011 roku (Dz.U. z 2011 r.: Nr 230, poz. 1373) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

III. niedopełnienia obowiązków przez Prezesa Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach i podległych mu pracowników odpowiedzialnych za funkcjonowanie Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w zakresie podejmowanych decyzji dotyczących funkcjonowania Schroniska i znęcania się nad zwierzętami poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działano na szkodę interesu publicznego,

tj. o przest. z art. 231 § 1 kk i art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy

przed nowelizacją z dnia 16.09.2011 roku (Dz.U. z 2011 r.: Nr 230, poz. 1373) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

na podstawie art. ~~41 § 1~~, **17 § 1 pkt. 2**, ~~art. 322 § 1, 2, 3~~ oraz ~~art. 253 § 1 i 2, 323 § 1 kpk i art. 325a kpk *~~)

p o s t a n o w i ł

1. umorzyć śledztwo w sprawie w sprawie:

- I. niedopełnienia w okresie od 1 stycznia 2006 roku do 31 października 2010 roku w Kielcach obowiązków przez lekarzy weterynarii w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach poprzez nienależyte sprawowanie opieki weterynaryjnej i znęcanie się nad znajdującymi się w schronisku zwierzętami poprzez utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działali na szkodę interesu publicznego,
tj. o przest. z art. 231 § 1 kk i art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011 roku (Dz.U. z 2011 r.: Nr 230, poz. 1373) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;
- II. niedopełnienia obowiązków przez Prezydenta Miasta Kielce i urzędników Urzędu Miasta Kielce w okresie od 2002 roku do października 2010 roku daty bliżej nieustalonej w Kielcach w zakresie wydanych decyzji dotyczących funkcjonowania Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach, czym nie zapewnili bezdomnym zwierzętom z terenu Miasta Kielce opieki i znęcali się nad zwierzętami poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działano na szkodę interesu publicznego,
tj. o przest. z art. 231 § 1 kk i art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011 roku (Dz.U. z 2011 r.: Nr 230, poz. 1373) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;
- III. niedopełnienia obowiązków w okresie od 1 stycznia 2006 roku do 31 października 2010 roku w Kielcach przez Prezesa Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach i podległych mu pracowników odpowiedzialnych za funkcjonowanie Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w zakresie podejmowanych decyzji dotyczących funkcjonowania Schroniska i znęcania się

nad zwierzętami poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działano na szkodę interesu publicznego, tj. o przest. z art. 231 § 1 kk i art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011 roku (Dz.U. z 2011 r.: Nr 230, poz. 1373) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa Kielce-Wschód w Kielcach nadzorowała śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Prezydenta Miasta Kielce i urzędników Miasta Kielce, przez lekarzy weterynarii oraz Prezesa Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych w Kielcach i podległych mu pracowników w związku z funkcjonowaniem Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach. Przedmiotowe postępowanie początkowo prowadzone było pod sygnaturą 4 Ds. 425/11 i zostało zakończone wydaniem postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa. Na skutek zażalenia wniesionego przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie Sąd Rejonowy w Kielcach 23 maja 2012 roku w sprawie II Kp 147/12 uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę prokuratorowi do ponownego rozpoznania. Postanowieniem z 8 czerwca 2012 roku wszczęto śledztwo w sprawie 4 Ds. 213/12 o przest. z art. 231 § 1 kk, które postanowieniem z 29 czerwca 2012 roku zostało umorzone wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego. Przedmiotowa decyzja prokuratora została zaskarżona przez pokrzywdzonego Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie, które zostało uwzględnione.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci przesłuchań świadków, zgromadzonej dokumentacji z Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach, Urzędu Miasta Kielce, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Świętokrzyskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Kielcach, decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z 6 czerwca 2012 roku znak: SKO OŚ-60/1563/56/2012 ustalono, co następuje.

Zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należą do zadań własnych gmin w myśl art. 11 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt. Jednym z elementów prowadzonego przez Miasto Kielce programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami jest prowadzenie schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach z siedzibą przy ul. Ściegiennego 203. Schronisko to do 12 grudnia 2011 roku prowadzone było przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach, które decyzją Prezydenta Miasta Kielce z dnia 3 grudnia 2002 roku, znak: GKI.I-7060/1/16/2002 uzyskało zezwolenie

na prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie miasta Kielce. Decyzją nr 1/2007 z dnia 17 grudnia 2007 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kielcach nadał weterynaryjny numer identyfikacyjny 26613401 w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu schroniska dla zwierząt dla Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach prowadzonego przez PUK Sp. z o.o. w Kielcach.

Działania legislacyjne podjęte przez Miasto Kielce w zakresie zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom w przedziale czasowym niniejszego postępowania zapoczątkowane zostały 18 września 2003 roku, gdy Rada Miasta Kielce podjęła uchwałę Nr XV/270/2003 w sprawie przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt, która zastąpiła uchwałę z dnia 11 marca 1999 roku nr 145/99 w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt. Program zapobiegający bezdomności zwierząt przyjęty w 2003 roku przewidywał, że Miasto Kielce zapewni opiekę zwierzętom bezdomnym poprzez finansowanie ich utrzymania w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach. Za cel opracowania programu postawiono wypracowanie działań zapobiegających bezdomności zwierząt, ograniczenia ich populacji oraz wypracowanie metod poszukiwania nowych właścicieli dla zwierząt. Dla złagodzenia problemu bezdomności zwierząt przewidziano realizację trzech podstawowych działań: sterylizacji lub kastracji zwierząt, poszukiwanie nowych właścicieli dla zwierząt i usypianie ślepych miotów. Zmiana tej uchwały nastąpiła 14 kwietnia 2011 roku na podstawie uchwały numer IX/180/2011 zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt. Kolejną uchwałę w tym zakresie Rada Miasta Kielce podjęła 14 kwietnia 2011 roku, numer IX/181/2011, w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt. Następna uchwała Rady Miasta Kielce podjęta w 2011 roku to uchwała numer XI/245/2011 z dnia 9 czerwca 2011 roku zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt. Obowiązująca obecnie uchwała nr XXIV/504/2012 została przyjęta w dniu 15 marca 2012 roku w sprawie określenia na 2012 rok programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, którą to uchwałą jednocześnie stwierdzono utratę mocy obowiązującej poprzednich uchwał.

Decyzja Prezydenta Miasta Kielce z dnia 3 grudnia 2002 roku, znak: GKI.I-7060/1/16/2002, na podstawie której PUK Sp. z o.o. uzyskało zezwolenie na prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie miasta Kielce, z inicjatywy Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie, była przedmiotem postępowania o stwierdzenie nieważności przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Kielcach. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt we wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego wskazało między innymi, że zezwolenie na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt nie zawiera wymaganego

ustawą określenia obszaru takiej działalności, zawiera jedynie określenie miejsca świadczenia usług, nie określa wymagań wobec jakości usług objętych zezwoleniem, co stanowi istotny brak. W konkluzji Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie wniosło o stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji Prezydenta Miasta Kielce. Decyzją z 6 czerwca 2012 roku w sprawie znak: SKO OŚ-60/1563/56/2012 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach odmówiło stwierdzenia nieważności w/w decyzji Prezydenta i wskazało, że zaskarżona przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt decyzja zawiera wskazanie ustawowego obszaru działalności objętej zezwoleniem, a także określa jakość usług wykonywanych przez przedsiębiorcę, a polegających na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt. Ponadto w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach zostały też wydane przepisy odrębne normujące zasady ochrony przed bezdomnymi zwierzętami i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji istniała podstawa do jej wydania, zaś brak wskazania przepisów odrębnych w sentencji decyzji i jej uzasadnieniu nie oznacza, iż jest obarczona wadą nieważności.

W tym miejscu zasadnym jest wskazanie struktury Urzędu Miasta Kielce, w oparciu o którą nastąpił podział poszczególnych zadań pomiędzy wydziały i referaty, gdzie podejmowane są poszczególne decyzje, w tym także decyzje związane z realizacją przez gminę zadania własnego polegającego na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom. Punktem wyjścia tych rozważań jest dokument regulujący organizację pracy Urzędu Miasta w Kielcach oraz zasady i zakres funkcjonowania poszczególnych komórek organizacyjnych Urzędu wynikających z poszczególnych przepisów prawa, czyli Regulamin Organizacyjny Urzędu Miasta Kielce z którego wynika, że Prezydent jest organem wykonawczym Miasta oraz wykonuje zadania starosty z zakresu administracji rządowej. W myśl § 7 w/w Regulaminu Prezydent kieruje Urzędem przy pomocy Zastępcy Prezydenta, Sekretarza i Skarbnika i nadzoruje pracę dyrektorów wydziałów, kierowników miejskich jednostek organizacyjnych oraz zespolonych służb, inspekcji i straży bezpośrednio lub za pośrednictwem swojego Zastępcy, Sekretarza czy Skarbnika. Zastępca Prezydenta, Sekretarz, Skarbnik działają w zakresie spraw wyznaczonych przez Prezydenta w odrębnych zarządzeniach. Ponadto Prezydent może upoważnić swojego Zastępcę do lub innych pracowników Urzędu do wydawania w jego imieniu decyzji administracyjnych. W ramach struktury organizacyjnej Urzędu wewnętrznymi komórkami organizacyjnymi są wydziały i inne równorzędne komórki organizacyjne, do których należy m.in. Wydział Gospodarki Komunalnej. Dyrektorzy Wydziałów odpowiedzialni są przed Prezydentem m.in. za należyłą pracę wydziału oraz za prawidłowe i terminowe wykonywanie zadań, właściwą współpracę z Radą Miasta, jej organami i radnymi. Dyrektorzy Wydziałów pozostają w bezpośredniej zależności służbowej w sprawach merytorycznych od Prezydenta, jego Zastępcy Sekretarza lub Skarbnika, stosownie do postanowień zarządzenia Prezydenta. W okresie objętym

niniejszym postępowaniem funkcję Prezydenta Miasta Kielce pełnił i nadal pełni Wojciech Lubawski, którego Zastępcą od 2006 roku do chwili obecnej jest Czesław Gruszewski. Do kompetencji Czesława Gruszewskiego jako Zastępcy Prezydenta należy m.in. nadzór nad gospodarką komunalną, ochroną środowiska czy sprawy związane z planowaniem przestrzennym i inwestycjami. W latach 2002-2006 Czesław Gruszewski był zatrudniony w Urzędzie Miasta Kielce na stanowisku Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej i Infrastruktury Technicznej. W okresie od stycznia 2007 roku do grudnia 2011 roku Dyrektorem Wydziału Gospodarki Komunalnej był Bogdan Opałka. Do zakresu działania Wydziału Gospodarki Komunalnej należą m.in. prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami i zapewnienie im opieki. W okresie od 1 lipca 2005 roku do 31 grudnia 2011 roku Kierownikiem Referatu Usług Komunalnych Wydziału Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Kielce była Grażyna Ziętał, do zadań której należała m.in. organizacja pracy referatu, nadzór nad zgodnym z prawem i rzetelnym wykonywaniem obowiązków służbowych przez podległych pracowników. Pracownikami Referatu Usług Komunalnych byli Jerzy Jędrychowski, Paweł Klich i Piotr Pasternak.

Miasto Kielce w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego – Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych w Kielcach utworzyło na czas nieokreślony Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach – spółkę zarejestrowaną w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 20 grudnia 2001 roku pod numerem KRS 0000073861. Organami Spółki są Zarząd, Rada Nadzorcza i Zgromadzenie Wspólników. Organem uprawnionym do reprezentacji podmiotu jest jednoosobowy zarząd, na czele którego stoi Prezes. Do 26 czerwca 2012 roku funkcję prezesa pełnił Krzysztof Solecki. Struktura organizacyjna Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach w czasie, gdy prezesem był Krzysztof Solecki oparta była na schemacie zarządzania w układzie pionowym. Prezesowi Zarządu podlegały między innymi dyrektor do spraw technicznych, główny księgowy oraz dział techniczno-administracyjny. Dyrektorowi ds. technicznych podlegały Zakład Usług Pogrzebowych, schronisko dla bezdomnych zwierząt, Biuro Projektów oraz koordynator ds. produkcyjno-handlowych i stanowisko ds. organizacyjno-pracowniczych. Od czerwca 2003 roku do września 2011 roku dyrektorem ds. Technicznych był Bogdan Klikowicz. Kierownik komórki organizacyjnej PUK Sp. z o.o. nadzorował, kierował, kontrolował pracę podległego mu zakładu, a do jego podstawowych zadań należało m.in. planowanie i organizowanie pracy podległym pracownikom z uwzględnieniem priorytetu zadań, proponowanie wewnętrznej struktury organizacyjnej komórki, udzielanie w miarę potrzeb wskazówek podwładnym. Funkcję kierownika Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach od 1 kwietnia 2003 roku do 12 grudnia 2010 roku pełniła Grażyna Khier, wobec której prowadzone jest odrębne postępowanie karne.

Z Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach w dniu 19 grudnia 2005 roku została zawarta umowa nr WWB/30/GK/5/UM/273/2006 dotycząca wyłapywania na terenie Miasta Kielc bezdomnych zwierząt i zapewnienia im opieki oraz realizacji zadań wynikających z programu zapobiegającego bezdomności zwierząt przyjętego uchwałą nr XV/270/2003 Rady Miasta Kielce z dnia 18 września 2003 roku w sprawie przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt. W dniu 15 stycznia 2007 roku po przeprowadzeniu postępowania przetargowego w trybie przetargu nieograniczonego, została zawarta kolejna umowa nr WWU/8/GK/UM/120/2007 i WWU/9/GK/4/UM/121/2007 pomiędzy PUK Sp. z o.o. a Miastem Kielce w ramach której PUK Sp. z o.o. zobowiązane było do wyłapywania na terenie Miasta Kielce bezdomnych zwierząt i zapewnienia im opieki oraz realizacji zadań wynikających z programu zapobiegającego bezdomności zwierząt przyjętego uchwałą nr XV/270/2003 Rady Miasta Kielce z dnia 18 września 2003 roku. Zasady i warunki wyłapywania bezdomnych zwierząt oraz podstawowe wymogi dotyczące wykonywania usługi zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom zostały określone w załącznikach do przedmiotowej umowy. Zgodnie z załącznikami określone zostały m.in. warunki wyłapywania zwierząt bezdomnych, wskazane zostało, że urządzenia i środki nie mogą stwarzać zagrożenia dla ich życia i zdrowia ani zadawać im cierpienia, a wykonawca umowy zobowiązany jest do zapewnienia, w razie potrzeby, pomocy lekarsko – weterynaryjnej, ma zapewnić zwierzętom odpowiednie warunki bytowe. Ponadto umowa zobowiązała wykonawcę do zapewnienia zwierzętom przebywającym schronisku opieki weterynaryjnej, w szczególności kontroli stanu zdrowia, profilaktyki i leczenia, zwalczania pasożytów wewnętrznych i zewnętrznych oraz obowiązkowych szczepień czy izolowania zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę. Umowa zawarta z Miastem Kielce przewidywała ryczałtowy sposób wypłaty wynagrodzenia z tytułu jej wykonania.

Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 25 listopada 2005 roku na czas nieokreślony w wymiarze ¼ etatu zatrudniało lekarza weterynarii Wojciecha Kielka. Do obowiązków lekarza weterynarii Wojciecha Kielka należało badanie zwierząt, leczenie, zabiegi profilaktyczne, czyli szeroko rozumiana opieka weterynaryjna.

Na podstawie umowy cywilnoprawnej zlecenia zawartej w dniu 1 maja 1999 roku PUK Sp. z o.o. nawiązało współpracę z lekarzem weterynarii Wojciechem Grubnerem, która przewidywała wówczas m.in. sprawowanie nadzoru weterynaryjnego nad schroniskiem, leczenie przebywających w nim zwierząt oraz wykonywanie zabiegów profilaktycznych. Aneks z dnia 1 stycznia 2006 roku wprowadzono zapis o zmianie zakresu usługi świadczonej przez lekarza weterynarii polegającym na interwencyjnym dyżurze w czasie nieobecności lekarza weterynarii oraz zaopatrzeniu schroniska w niezbędne środki medyczne.

W dniu 12 listopada 2010 roku PUK Sp. z o.o. zawarł umowę zlecenie z lekarzem weterynarii Maciejem Dudą prowadzącym lecznicę weterynaryjną w Samsonowie Ciągłe na okres 1 miesiąca z możliwością jej przedłużenia.

Decyzją nr 26613401/2/2010 z dnia 7 października 2011 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kielcach nakazał wstrzymanie do odwołania przyjmowania psów do Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach. Decyzja ta została utrzymana w mocy przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w Kielcach decyzją nr 32/2010 z dnia 22 listopada 2011 roku.

Decyzją nr 26613401/04/2010 z dnia 18 listopada 2010 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kielcach zakazał PUK Sp. z o.o. w Kielcach prowadzenia Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach przy ul. Ściegiennego 203, skreślił podmiot Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach z rejestru, a decyzji nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

W toku przeprowadzonego postępowania przesłuchano w charakterze świadków osoby zatrudnione w Urzędzie Miasta Kielce, które wykonywały bądź nadzorowały wykonywanie zadań związanych z zapewnieniem opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywaniem.

Z zeznań Grażyny Ziętał, kierownika Referatu Usług Komunalnych Wydziału Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Kielce, wynikało, że sprawowała ona nadzór nad pracownikami wykonującymi zadania związane z zapewnieniem opieki bezdomnym zwierzętom. Świadek wskazała, że Wydział Gospodarki Komunalnej nie miał nadzoru nad działalnością Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach, sprawował zaś nadzór nad realizacją umowy zawartej z PUK Sp. z o.o., w ramach którego podlegli jej pracownicy z Referatu Usług Komunalnych przeprowadzali doraźne kontrole. Grażyna Ziętał podała, że kontrole były dokumentowane protokołami bądź notatkami służbowymi i nie przypomina sobie, aby jakieś nieprawidłowości w realizacji umowy zostały stwierdzone, a co za tym idzie nie przesyłano żadnych wniosków pokontrolnych do PUK Sp. z o.o. Z zeznań świadka wynika, że w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w realizacji umowy PUK Sp. z o.o. mogłaby zostać ukarana karami pieniężnymi, co miało miejsce po raz pierwszy w październiku 2010 roku, a następnie w listopadzie 2010 roku i grudniu 2010 roku. Umowa z PUK Sp. z o.o. została rozwiązana 12 grudnia 2010 roku. Grażyna Ziętał podkreśliła, że żadna z osób zatrudnionych w Wydziale Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Kielce nie miała wpływu na sposób wykonywania obowiązków przez pracowników schroniska, ich zatrudnienie oraz ilość zwierząt przebywających w schronisku.

Paweł Klich, pracownik Referatu Ochrony Środowiska, przeprowadzał kontrole w schronisku i zeznał, że obejmowały one przede wszystkim sprawdzenie warunków bytowych zwierząt, sposób i jakość żywienia oraz realizację warunków umowy zawartej z PUK Sp. z

o.o. W ramach wizytacji nie były kontrolowane karty ewidencji zwierząt z uwagi na brak odpowiedniego zapisu w umowie w tym zakresie, a ponadto prowadzone były rozmowy w zakresie wprowadzenia obowiązku identyfikacji zwierząt. Świadek zeznał, że podczas przeprowadzonych wizytacji nie stwierdził łamania warunków umowy.

Bogdan Opałka, który był zatrudniony jako dyrektor Wydziału Gospodarki Komunalnej, potwierdził, że kontrole ze strony Wydziału w schronisku możliwe były tylko w takim zakresie, jaki obejmowała umowa zawarta pomiędzy Miastem Kielce a PUK Sp. z o.o. i nie potwierdziły one zastrzeżeń zgłaszanych przez towarzystwa zajmujące się ochroną zwierząt i nie dały podstaw do uznania, że PUK nie wywiązuje się z umowy. Świadek wskazał, że Wydział, którym kierował, podlegał bezpośrednio Zastępcy Prezydenta Czesławowi Gruszewskiemu.

Czesław Gruszewski, który od 2002 roku do 2006 roku był Dyrektorem Wydziału Gospodarki Komunalnej i Infrastruktury, a od 2006 roku pełni funkcję Zastępcy Prezydenta Miasta Kielce, zeznał, że Miasto Kielce program zapobiegania bezdomności zwierząt przyjęło w 2002 roku, gdy nie było ustawowego obowiązku opracowywania i przyjmowania takiego programu. Zastępca Prezydenta podał, że zakres odpowiedzialności urzędników Urzędu Miasta sprowadzał się do sprawdzenia kompletności i jakości świadczonych usług określonych w umowie zawartej z PUK Sp. z o.o. Świadek wskazał, że miasto nie było właścicielem schroniska, podmiot prowadzący schronisko był wyłaniany w trybie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Po rozwiązaniu umowy z PUK Sp. z o.o. dotyczącej prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, miasto wydzierżawiło od PUK Sp. z o.o. cały obiekt schroniska i przekazało w dyspozycję stowarzyszenia wyłonionego w trybie odrębnej procedury.

Prezydent Miasta Kielce Wojciech Lubawski przesłuchany w charakterze świadka zeznał, że przejmując funkcję Prezydenta Miasta w 2002 roku przejął także zadania i organizację opieki nad zwierzętami i wówczas Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt było częścią PUK Sp. z o.o. Z zeznań świadka wynika, że do 2010 roku nie docierały do niego negatywne opinie na temat schroniska, sprawy związane z finansowaniem schroniska były ze strony miasta w pełni realizowane, zaś nadzór merytoryczny nad PUK Sp. z o.o. miał Zastępca Prezydenta Czesław Gruszewski. Z zeznań Prezydenta Miasta wynika, że do jego obszaru kompetencji należy nadzorowanie całego systemu miejskiego, zaś bezpośredni udział konieczny jest w sytuacjach wyjątkowych i wymagających specjalnej interwencji, co w związku ze schroniskiem nie miało miejsca, a ponadto nie było zastrzeżenia wobec działalności PUK Sp. z o.o. do 2010 roku.

Przesłuchany w charakterze świadka Krzysztof Solecki, prezes PUK Sp. z o.o. w okresie od 2 kwietnia 2003 roku do 26 czerwca 2012 roku, zeznał, że PUK Sp. z o.o. prowadził Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt na podstawie umowy zawartej z Miastem

Kielce po przeprowadzeniu procedury przetargowej. Umowa ta obligowała PUK Sp. z o.o. do zatrudnienia lekarza weterynarii celem sprawowania opieki weterynaryjnej nad zwierzętami. Świadek zeznał, że pełen zakres kompetencji wynikający z zakresu obowiązków w sprawach dotyczących funkcjonowania i prowadzenia Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt miał kierownik schroniska i to on był odpowiedzialny za swój zakład pracy, który wchodził w strukturę organizacyjną przedsiębiorstwa, a decyzje dotyczące tego, co się działo w schronisku i jak ono funkcjonowało należały do kierownika schroniska. Z zeznań Krzysztofa Soleckiego wynika, że nadzór nad poszczególnymi zakładami wchodzącymi w skład przedsiębiorstwa sprawował dyrektor do spraw technicznych PUK Sp. z o.o., którym w latach 2003-2011 był Bogdan Klikowicz. Świadek podał, że kierownicy poszczególnych zakładów zgłaszali mu potrzeby dotyczące zakupów, remontów czy też innych inwestycji koniecznych i planowanych do przeprowadzenia w danym zakładzie, zaś inwestycje wymagające dużego nakładu środków podejmował Zarząd Przedsiębiorstwa na posiedzeniu. Krzysztof Solecki zeznał, że nie wymagały zaangażowania Zarządu Spółki sprawy bieżące związane z funkcjonowaniem schroniska, na przykład sprawa odnowienia klatek, wykonania dodatkowych bud dla psów, zakup karmy, zakup urządzeń do podawania karmy czy dobudowania kolejnych boksów, zaś wyłączną kompetencją kierownika była dbałość o zwierzęta, o to, by miały co jeść, by miały właściwe warunki do bytowania i właściwe rozmieszczenie zwierząt w przeznaczonych dla nich pomieszczeniach. Świadek zeznał, że wszystkie obowiązki kierownika wynikały wprost z zakresu jego obowiązków, a w bieżącym utrzymaniu schroniska uczestniczył dział techniczny PUK Sp. z o.o., który na bieżąco po sygnale od kierownika zakładu, usuwał awarie, usterki, zabezpieczał. Krzysztof Solecki zeznał, że prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt nigdy nie było działalnością dochodową – wynikało z realizacji zadań gminy dotyczących bezpieczeństwa publicznego i schronisko reagowało na każdą interwencję czy informację o wałęsających się psach, psach agresywnych, jak również padłych czy pochodzących z wypadków i wyjeżdżało do tych zgłoszeń w celu zabrania zwierząt i przywiezienia do schroniska, zaś umowy z poszczególnymi gminami PUK zawierało w ramach możliwości chcąc wychodzić naprzeciw sytuacjom związanych z podrzucaniem zwierząt pod schronisko, wyrzucaniem ich na ulicę, gdyż z racji prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt nie sposób było nie reagować na takie przypadki, które mogłyby się skończyć źle dla obywatela.

Przesłuchany w charakterze świadka Wojciech Kielek, lekarz weterynarii zatrudniony w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt na ¼ etatu zeznał, że do jego obowiązków należało badanie zwierząt, leczenie, zabiegi profilaktyczne jak szczepienia czy odrobaczanie zwierząt, czyli opieka weterynaryjna, jednak z uwagi na ilość zwierząt w schronisku nie był w stanie każdego dnia zbadać wszystkich, badał te, które zwracały jego uwagę podczas obchodu lub te przypadki, o których informowali go dodatkowo pracownicy schroniska lub inne osoby.

Odnosząc się do przypadku czarnej suki, która padła w czasie oględzin schroniska w dniu 5 października 2010 roku świadek zeznał, że przy tej ilości zwierząt w schronisku nie było możliwości dokładnego zbadania klinicznego wszystkich zwierząt aktualnie będących w schronisku. Świadek wskazał na składane przez niego wspólnie z lek. wet. Wojciechem Grubnerem na życzenie Powiatowego Lekarza Weterynarii raporty, w których wskazywano dane dotyczące zwierząt przebywających w schronisku i stwierdzenia, czy zostały naruszone przepisy ustawy o ochronie zwierząt.

Wojciech Grubner przesłuchany w charakterze świadka zeznał, że wykonywał czynności weterynaryjne w zależności od potrzeby schroniska, jeśli zwrócono się do niego, zastępował Wojciecha Kielka podczas jego nieobecności oraz w razie potrzeby podejmował interwencje w nagłych wypadkach oraz w porze nocnej i świątecznej.

Oceniając zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy walorem wiarygodności obdarzono zeznania przesłuchanych w sprawie świadków zarówno Prezydenta Miasta Kielce, jego Zastępcy, jak i pozostałych urzędników Miasta Kielce – zeznania te korelują ze zgromadzoną w niniejszej sprawie dokumentacją m.in. w postaci regulaminu organizacyjnego Urzędu Miasta, jak też zakresów obowiązków poszczególnych osób. Ponadto zeznania te oceniane we wzajemnym powiązaniu ze sobą dają obraz zarówno możliwości decyzyjnych każdego z urzędników wynikających w zakresach obowiązków, jak też sposobu podejmowania decyzji w Urzędzie oraz ich realnego wpływu na sprawy związane ze Schroniskiem dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach. Brak jest również podstaw, aby kwestionować wiarygodność zeznań przedstawicieli Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach zarówno obecnie zatrudnionych, jak i byłych pracowników spółki, bowiem zeznania te opierają się na wiedzy poszczególnych osób z przypisanych im obszarów kompetencji, a ponadto w logiczny sposób pozwalają na ustalenie przebiegu procesu decyzyjnego oraz uprawnień w tym procesie, jakie każdy z nich posiada. Za wiarygodne uznano także zeznania pozostałych w sprawie świadków, w tym przedstawicieli inspekcji weterynaryjnej, lekarzy weterynarii oraz innych osób, którzy mieli wiedzę w zakresie niniejszego postępowania, gdyż pozwoliły one na poczynienie ustaleń faktycznych, w oparciu o które podjęta została decyzja w przedmiotowej sprawie. Nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wystąpienie pokontrolne i protokół kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli Delegaturę w Krakowie, które obejmowało okres 2010-2012, jednakże rok 2010 jedynie w zakresie, w jakim dotyczył funkcjonowania Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt po przejściu do prowadzenia przez Świętokrzyskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami.

Ustalenia przeprowadzone w toku przeprowadzonego postępowania nie dały podstaw do przyjęcia, iż Prezydent Miasta Kielce oraz urzędnicy Urzędu Miasta Kielce swoim zachowaniem zrealizowali znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 § 1 kk.

Zaistnienie czynu zabronionego określonego w art. 231 § 1 kk jest możliwe wówczas, gdy nastąpi przekroczenie uprawnień bądź nie dopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego, czym działa on na szkodę interesu publicznego bądź prywatnego. Jest to przestępstwo, które można popełnić wyłącznie umyślnie.

W ocenianej sytuacji punktem wyjścia do dalszych rozważań są działania prawodawcze ze strony Rady Miasta, jakie zostały podjęte w celu szeroko rozumianego przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt. Program ten obowiązywał nieprzerwanie od 11 marca 1999 roku i był stosownie zmieniany w zależności od istniejących potrzeb i wymagań stawianych przez przepisy prawa. Potwierdzeniem powyższego są przeanalizowane dla potrzeb niniejszej sprawy uchwały oraz zeznania przesłuchanych w sprawie w charakterze świadków m.in. Przewodniczącego Rady Miasta Tomasza Boguckiego.

Działania wykonawcze związane z realizacją uchwał Rady Miasta, a także wynikające z ustaw, m.in. ustawy o ochronie zwierząt, należą do kompetencji organu wykonawczego – Prezydenta Miasta Kielce i podległych mu urzędników. Analizując podjęte przez nich działania wynikające między innymi z Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta Kielce zamieszczonego także na stronie internetowej Urzędu Miasta Kielce oraz z zarządzenia Prezydenta Miasta Kielce stwierdzić należy, że w ramach nałożonych na Prezydenta Miasta Kielce i podległych mu pracowników Urzędu obowiązków realizowane były zadania wynikające z konieczności zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Miasta Kielce poprzez zawarcie stosownej umowy na wykonanie usługi z Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Kielcach, która jasno precyzowała, jakie obowiązki zostały nałożone na jej wykonawcę. W zakresie wskazanym we wspomnianej umowie z ramienia Urzędu Miasta Kielce w ramach obowiązków znajdujących się we właściwości Wydziału Gospodarki Komunalnej i w Referacie Usług Komunalnych przeprowadzane były kontrole przez pracowników Wydziału, które nie dały podstaw do radykalnej interwencji. Tym samym nie można przyjąć, iż osoby, które z racji zajmowanych w Urzędzie Miasta stanowisk, to jest Prezydent Miasta Kielce Wojciech Lubawski, jego Zastępca, a wcześniej Dyrektor Wydziału Czesław Gruszewski, Dyrektor Wydziału Gospodarki Komunalnej Bogdan Opalka, Kierownik Referatu Usług Komunalnych Grażyna Ziętał oraz inni pracownicy zatrudnieni w ramach w/w Wydziału, nie dopełniły ciążących na nich obowiązków.

Zgodnie z wyrażonym w doktrynie poglądem, źródło obowiązków, których niewypełnienie stanowi warunek konieczny realizacji znamion dla tego czynu zabronionego, zależy od charakteru obowiązku, który może mieć charakter ogólny, szczególny, bądź indywidualny, którego źródłem są najczęściej przepisy regulaminu czy instrukcji (*zob. A. Zoll (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 231 kk, Zakamycze 2006, LEX Omega wrzesień 36/2011*), w tym wypadku są to wskazane powyżej regulacje prawne.

Przedmiotem analizy w toku przeprowadzonego śledztwa była także kwestia związana z zaistnieniem czynu zabronionego określonego w art. 231 § 3 kk, który wprowadza odpowiedzialność za działania nieumyślne przy jednoczesnym wyrządzeniu istotnej szkody przez sprawcę wskazanego w art. 231 § 1 kk, a zatem warunkiem koniecznym jest wykazanie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy nieumyślnym niedopełnieniem obowiązków a wyrządzeniem istotnej szkody, której kodeks karny nie definiuje. Posiłkując się dorobkiem doktryny i orzecznictwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2004 roku w sprawie I KZP 38/03/04, OSNKW 2004, Nr 2, poz. 14) wskazać należy, że istotna szkoda powinna być relatywizowana do sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, ale też powinna obiektywnie wyrażać się orientacyjnie wartością znaczną określoną w art. 115 § 5 k.k., zaś w sytuacji, gdy nie ogranicza się do szkody materialnej, kwestia jej istotności powinna być oceniana przy wzięciu pod uwagę (obok faktycznej szkody materialnej) okoliczności konkretnego przypadku, które zwiększają dolegliwość po stronie pokrzywdzonego (A. Barczak-Oplustil, *Komentarz do art. 231 kodeksu karnego*, LEX 21/2012). W sytuacji, gdy nie zostało stwierdzone, by Prezydent Miasta Kielce i podlegli mu urzędnicy nie dopełnili ciążyących na nich obowiązków, nie znaleziono podstaw dla przypisania wskazanym osobom odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 231 § 3 kk.

Badając zachowania podjęte przez Prezydenta Miasta Kielce i podległych mu urzędników przeanalizowano poczynione w toku śledztwa ustalenia pod kątem zaistnienia czynu zabronionego z art. 231 § 1 kk w powiązaniu z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą w judykaturze przestępstwo znęcania się nad zwierzętami może być popełnione tylko umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, bowiem dla przyjęcia odpowiedzialności z tego tytułu koniecznym jest by była to osoba, która osobiście zadaje ból lub cierpienie zwierzęciu, bądź osoba, która świadomie dopuszcza do zadawania przez inną osobę bólu lub cierpienia zwierzęciu, zaś dopuszczanie polega w praktyce na nie przeciwdziałaniu, czyli przyzwoleniu i jest świadome, gdy sprawca zdaje sobie sprawę z następstw swego zachowania się, czyli że inna osoba zachowa się w jakikolwiek sposób wskazany w ust. 2 art. 6 (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2009 roku w sprawie V KK 187/09, LEX 553869). W ocenianym przypadku powiązanie działań urzędników z Urzędu Miasta Kielce oraz Prezydenta z jednoczesnym objęciem zamiarem bezpośrednim, że kierownik schroniska i jego pracownicy, czyli pracownicy PUK Sp. z o.o., swoim zachowaniem mogą zrealizować znamiona czynu z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, przy braku negatywnych wyników kontroli i braku konieczności podejmowania radykalnych działań w związku z wykonywaniem usługi przez PUK Sp. z o.o., jest nieuprawnione.

W kontekście poczynionych w toku śledztwa ustaleń faktycznych w zakresie czynu zabronionego określonego w art. 231 § 1 kk wobec Prezydenta Miasta Kielce oraz

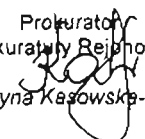
podległych mu urzędników, brak jest także podstaw kwestionowania legalności decyzji wydanej przez Prezydenta Miasta Kielce z dnia 3 grudnia 2002 roku, znak: GKI.I-7060/1/16/2002, na podstawie której PUK Sp. z o.o. uzyskało zezwolenie na prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie miasta Kielce. Decyzja ta była przedmiotem rozpoznania w sprawie znak: SKO OŚ-60/1563/56/2012, gdzie 6 czerwca 2012 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach odmówiło stwierdzenia jej nieważności wskazując przyczyny wyżej przytoczone w niniejszym uzasadnieniu.

Odnosząc się do kwestii niedopełnienia obowiązków przez lekarzy weterynarii Wojciecha Kielka i Wojciecha Grubnera polegających na nienależytym sprawowaniu opieki weterynaryjnej nad zwierzętami przebywającymi w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach oczywistym jest, iż żaden z wymienionych lekarzy nie jest funkcjonariuszem publicznym – ustawa kodeks karny wskazuje w art. 115 § 13 krąg osób będących funkcjonariuszami publicznymi, do których zalicza m.in. osoby będące pracownikami administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełnią wyłącznie czynności usługowe, a także inne osoby w zakresie, w którym uprawnione są do wydawania decyzji administracyjnych, osoby będące pracownikiem organu kontroli państwowej lub organu kontroli samorządu terytorialnego, chyba że pełnią wyłącznie czynności usługowe, osoby zajmujące kierownicze stanowisko w innej instytucji państwowej. W sytuacji, gdy podmiotem zatrudniającym jest Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. jako spółka prawa handlowego, nie można uznać, że zostały zrealizowane znamiona czynu zabronionego określonego w art. 231 § 1 kk. Niezależnie od powyższego współpraca na podstawie umowy cywilnoprawnej nie pozwala także na uznanie, że osoba taka ma status pracownika danego podmiotu. W toku śledztwa badano także kwestię zaistnienia czynu zabronionego z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w odniesieniu do zachowań lekarzy współpracujących ze Schroniskiem dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach. Zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw pozwalających na uznanie, iż zrealizowali oni znamiona wskazanego czynu z ustawy o ochronie zwierząt, bowiem zarówno od strony formalnej, jak i od strony faktycznej decyzje w zakresie funkcjonowania schroniska i znajdujących się w nim zwierząt podejmowane były przez kierownika placówki jako osobę odpowiedzialną za jej prowadzenie i zarządzanie. Do zadań lekarzy, jak wynika z ich umów zawartych z PUK Sp. z o.o. w Kielcach należała opieka weterynaryjna i nadzór weterynaryjny sprawowana bądź w wymiarze ¼ etatu, bądź na podstawie umowy cywilnoprawnej. Ponownie wskazać należy na konstrukcję odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt opierającą się na zamiarze bezpośrednim, którego w realiach niniejszego postępowania w sposób stanowczy wykazać nie można. Sposób dokumentowania i

ewidencjonowania zwierząt przebywających w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt był niestaranny, a wręcz dowolny w niektórych sytuacjach, jednakże z tego powodu nie może być wartościowany w kategoriach prawno-karnych.

Poczynione w toku niniejszego śledztwa ustalenia w zakresie wskazania osób odpowiedzialnych za sytuację zaistniałą w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach potwierdziły przyjęte uprzednio przez prokuraturę stanowisko o tym, iż osobą bezpośrednio odpowiedzialną za funkcjonowanie schroniska w ramach posiadanych obowiązków i uprawnień zarówno faktycznych, jak i formalnych był jego kierownik. Brak jest przesłanek uzasadniających pociągnięcie do odpowiedzialności karnej innych niż kierownik czy pracownicy schroniska osób będących pracownikami PUK Sp. z o. o. w Kielcach, bowiem jak wynika z umowy Spółki to kierownik danego zakładu nadzoruje, kontroluje i kieruje pracą podległej mu jednostki, a w tym wypadku schroniska dla bezdomnych zwierząt i jest osobą kompetentną do podejmowania w zakresie swoich uprawnień decyzji dotyczących schroniska. Brak jest uzasadnienia do rozszerzenia zakresu tej odpowiedzialności na inne osoby zatrudnione w PUK Sp. z o.o. w Kielcach, bowiem działały one w ramach przyznanych im uprawnień i zgodnie z ich zakresami kompetencji. Trudno uznać też, że nie były realizowane co do zasady warunki wynikające z umowy zawartej z Miastem Kielce w zakresie prowadzenia Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt. Ubocznie wskazać należy, że umowa ta nie zawierała zapisu o wyłączności świadczenia usług przez Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach prowadzone przez PUK Sp. z o.o. jedynie dla Miasta Kielce. W zakresie rozważań prawnych dotyczących zaistnienia względem przedstawicieli PUK Sp. z o.o. czynu zabronionego określonego w art. 231 § 1 kk i art. 35 i inne ustawy o ochronie zwierząt, argumentacja została przedstawiona powyżej – podkreślić należy, że jakkolwiek udziałowcem PUK Sp. z o.o. w Kielcach jest Miasto Kielce to ta okoliczność w żaden sposób nie ma wpływu na przypisanie pracownikom spółki – prezesowi, dyrektorowi czy innym uprawnionym do podejmowania decyzji, przymiotu funkcjonariusza publicznego. Katalog osób uznanych przez ustawodawcę za funkcjonariuszy publicznych został wymieniony w art. 115 § 13 kk i uwagi w tym zakresie były przedmiotem analizy w niniejszej decyzji.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę oraz wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej, jaką jest stwierdzenie braku znamion czynu zabronionego w odniesieniu do ocenianych karno-prawnie zachowań, należało postanowić jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej

Katarzyna Kasowska-Pedrycz

Pouczenia:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1 kpk) i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 465 § 2 kpk).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub je uchylić i przekazać prokuratorowi celem wyjaśnienia okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienie przewidziane w art. 306 § 1 kpk, może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie 1 - ego miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

W razie wniesienia przez pokrzywdzonego aktu oskarżenia prezes sądu przesyła jego odpis prokuratorowi, wzywając go do nadesłania w terminie 14 dni akt postępowania przygotowawczego (art. 330 § 3 kpk).

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

4. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 100 § 2, 305 § 4 i 325a kpk doręczyć odpis postanowienia:

1) podejrzanemu(ej) k *)

2) obrońcy podejrzanego(ej) *) k *)

3) pokrzywdzonemu(ej) k **) SO2 w Jędrzejowie, EMIR.

4) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) *) k *)

2. Przesłać nakaz zwolnienia do *)

3. O uchyleniu środka zapobiegawczego zawiadomić*)
..... K **)

4. Stosownie do art. 305 § 4 kpk powiadomić o podmiot składający zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli nie jest pokrzywdzonym k*)

5. Po uprawomocnieniu się postanowienia:

- na zasadzie art. 21 § 1 kpk zawiadomić o umorzeniu śledztwa - dochodzenia*)

.....

- zawiadomić o uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu

któremu przekazano to postanowienie do wykonania*)

SO2 w Jędrzejowie
ul. 111 Lisyduła 23
28-300 Jędrzejów

Prokurator
Prokuratura Rajowa
Katarzyna Kasowska-Padrycz